

Paavisning for de Tilfældes Vedkommende, hvor det viser sig, at Anlægget har været billigere end kalkuleret. I det ovenbente Tilfælde bør en Fjerdedel af den efter § 2 litr. b. ansatte Sum være Maximum, da Administrationen forud for Koncessionens Meddelelse bør kunne gøre sikker Beregning over, med hvilken Sum Statskassen i det højeste vil blive engageret i vedkommende Anlæg, ligesom saadan forud givne Begrænsning ogsaa vil indeholde Opfordring for Koncessionshaveren til ikke at gøre Anlægget dyrere end nødvendigt.

Medens der i adskillige Love om Statsbidrag til private Baneanlæg ikkun er sikret Statskassen sekunderet Ret til Udbytte i Forhold til de øvrige Bidragsydere, anser man det for rettest fremtidig at stille Statskassen paa ganske lige Fod med disse, jfr. § 3, sidste Stykke, hvilket ogsaa turde afgive nogen Garanti mod, at der fremkommer Andragender om Statstilskud til Baneanlæg, der ikke have Udfigt til i ethvert Fald nogenlunde al kunne betale sig. Dog har man ikke kunnet finde det rigtigt at gaa saa vidt at udelukke Muligheden for at optage Baa eller udfæde Præferenceaktier i Anlægget, hvorimod man har foreslaaet Udgangen hertil begrænset til en Fjerdedel af den til Anlægget bevistlig medgaaede Kapital, jfr. § 4.

ad §§ 6 og 7.

I Stedet for den i de senere Jærnbanelove sædvanlige Henviisning til ældre Loves Bestemmelser angaaende Koncessionernes nærmere Indhold vil man finde det rettest i denne almindelige Lov at optage selve disse Bestemmelser.

I § 6 er saaledes anført, hvilke Forpligtelser der bør paalægges enhver Koncessionshaver for at sikre Regeringen fornøden Kontrol med paagældende Banes Anlæg og Drift, med dens Tilslutning til andre Baner osv., samt for at

muliggøre Statens Indløsning af Baneanlægget efter Forløbet af et vist Antal Aar, saafremt Forholdene maatte gøre saadant tilraadeligt. Som Reider for disse Bestemmelser henvises til Lov Nr. 72 af 23de Maj 1873 §§ 4, 5, 6 og 8.

I § 7 er der dernæst angivet de Begunstigelser, som ved Koncessionen kunne tilknaas for Anlægget. Disse stemme i det hele med, hvad der hidtil har fundet Sted ved Privatbaner, jfr. saaledes Lov om Anlæg og Drift af Jærnbaner i Kongeriget af 10de Marts 1861 §§ 9, 10 og 12 og fornævnte Lov af 23de Maj 1873 § 2, i hvilken sidste henvises til Rundgørelsen af 15de Marts 1845 vedrørende det tidligere sjællandske Jærnbaneelskabs Baneanlæg. Af de i de citerede Bestemmelser nævnte Begunstigelser er her ikkun udeladt den, der giver Tilfagn om Fritagelse for at erlægge særlig Afgift eller Recognition til Statskassen af Banens Udbytte som saadant. Denne Udeladelse vil efter den gældende Lovgivning ikke have nogen praktisk Betydning, hvilket iderimod vil blive Tilfældet, hvis der i Tidens Løb maatte blive indført en særlig Stat f. Eks. paa Aktieforetagender, i hvilket Fald der ej heller skønnes at være tilstrækkelig Grund til at stille Jærnbanedrift anderledes end andre flige Foretagender.

ad § 8.

Da det ikke kan anses for rigtigt at udrede de eventuelle Statstilskud til Baneanlagene af Statens løbende Indtægter, er der foreslaaet meddelt Finansministeren en almindelig Bemyndigelse til disse Udgifters Afholdelse ved Optagelse af Statslaan, saaledes at der med Hensyn til Rentefoden for Obligationerne kan vælges mellem en aarlig Rente af $3\frac{1}{2}$ eller 4 pCt. efter Forholdene paa den Tid, da Obligationerne skulle udfædes.